

Col·legi Oficial de Metges
LLEIDA
25 -04- 2024
ENTRADA NÚM. 24/0024
SORTIDA NÚM.

Títol: Trànsit

Muda

La serp passa indiferent
vora la pell que ja és muda
No soc d'aquesta saviesa.
Sento la meua nuesa,
guaito la meua despulla.

No volia passar pàgina,
sola s'ha després la fulla.
Quin fred, quin vent, malastruga!
Sento la meua nuesa,
ploro la meua despulla.

La porta

*“At the end of my suffering
there was a door”*

Louise Glück

És una porta gran
de fusta fosca, amb forrellat.
Com les portes que guarden, esperen
I saben callar

Faig jugar una clau
molt petita dins la meua mà.
No sé on l’he trobada.
Topar amb l’anell la fa dringar.

La clau fa girar el pany
però no obre la porta.
Gira el pany i gira la mà

i giro jo amb ella i la porta gira
al meu davant, És tancada la porta
o ja m’ha travessat?

Trans-fusió

Hi ha la foscor.
Cosa a part
són les tenebres.

Una sang forastera
davalla el rierol
de plàstic,
vermella cançó.

L'antihistamínic em
fa venir un son espès.
Et somio.

Qui eres, abans
de venir a ser caliu
vivent, tendresa de
la meua tenebra?

Amb reverència callo

Entre l'abisme i jo?

No, no era la cosa
entre l'abisme i jo.

Com si hagués
de penjar-hi banderes
o domassos. No.

Entre l'abisme i jo
hi éreu tu i tu i
encara tu.

De la immensitat que sou,
potser sense saber-ho,
no us en diré el nom.

Perquè, per gran que fos,
com una camisa vella
us estrenyeria el coll.

Els noms que sou.

Els noms que, amb
reverència, callo.

A ran

Som les dues a ran, mare.
A ran d'això que no es pot ni dir.
Cadascuna guaitant
la seva vora esquerpa.

“Estem juntes”, et surt
d'una boca plena de noses.
T'agafo la mà i només goso
fer-te amb el cap que sí.

No ploris per mi mare,
plora amb mi.

Covava l'ou de la mort blanca
Maria Mercè Marçal

